

JAN EGGUM KJÆRLIGHET & ÆRLIGHET 3

HON ELSKER HAN

Du syns hon ikkje har no te mann
Han e enkel og merket sterkt ut av tidens tann,
men hon elsker han
Sannelig, det e ikkje mye han kan
Han holder mest kjeft i selskap, der har du han
Men hon elsker han
I skuffen sin har hon nok skarpere kniv,
og kruttet var oppfunnet
då hon tok han inn i sitt liv,
men du kan tro han gir faen
for hon elsker han

Det meste han fabler om går ikkje an
Han romantiserer og kaver langt fra land,
men hon elsker han
Får du gull utav gråstein, vin utav vann?
Nei, ingenting tyder på at det her går an,
men hon elsker han
Ja, eg kunne gitt han litt ånd og forstand,
men eg kan ikkje det,
for han er jo tross alt hennes mann
Nei, tro meg, han ekkje sann,
og hon elsker han

Han hakkje lest en eneste bok
Han e nesten tonedøv, ja, nær sagt, mindre klok,
men hon elsker han
Han får ingen priser eller stipend
Han har ingen skoler, så ka står det då igjen ?
Jo, han gjør hon litt varm med
små blikk dann og vann,
og en gang i kveldingen
ser du hon står i full brann
Ja, for han e en mann
Så hon elsker han
Hon elsker han

AV OG TIL

Du er avhengig av noter,
ikke jeg, jeg kan improvisere
Du er flink, du følger moter
Jeg kan bare sjekke om jeg kler det
Jeg vet du kjenner mesterkokken,
men jeg går i hans kafe og spiser maten
Du omgås dem som leder flokken,
men du vet jeg helst går i sidegaten,
jeg
Du er straight, du blir forlovet
Jeg kan bare bli forelsket,
og hver morgen du har sovet ,
har vel jeg, som vanlig, elsket,
åh, men av og til så går
elskere sin vei

Ja, de tusener du kjenner,
de kan sikkert skaffe deg det meste
Jeg har noen få nære venner,
men hver av dem vil meg det aller beste
Du vil døpe dine sønner
Jeg kan bare ønske dem velkommen
Du har lest og pugget bønner
Men jeg tror jeg står midt i skaperflommen,
jeg
Du er trygg, du har bestemt deg
Jeg må lete etter svaret,
og når de rundt har glemt deg,
kan det hende at jeg har det,
åh, men av og til så går
jeg allikevel så lei

Det skulle være gøy så lenge det varte
Jeg håper at det varer lenge
Jeg vet du sitter der med kartet

Jeg har nøyd meg med terrenget,
åh, men av og til så går
jeg og ønsker jeg var
deg

Jan Eggum vokal, gitar **Bergen Filharmoniske Orkester** dirigert av **Lars Erik Gudim**

Arrangert av Eivind Buene. Innspilt i Grieghallen av Gunnar Herleif Nilsen og Håkon Gunnby. Produsert av Jørn Pedersen.
Mikset i Rainbow Studio av Jan Erik Kongshaug.

DU BLIR ALDRI FERDIG MED Å SE PÅ JENTENE

Du kan ha hele hodet fullt
av en du aldri fikk
Du kan lengte bort og lengte hem
Du kan ha alle tankene
på dødstung logistikk
Du kan ha selve livet som problem
Du kan ha mistet toget,
neste går om fire timer
Du kan ha gått konkurs på grunn av,
ja, blant annet, rentene
og gått glipp av nok en pris,
eller du bare står der med en smeltet is,
men du blir aldri ferdig med å se
på jentene

Du kan ha fått en milliard,
eller verdens beste sønn
Kanskje idag besteg du et flott fjell
Du kan ha tatt mer fårikål,
og fått svar på all din bønn,
eller blitt forlovet samme kveld
Du kan ha skjenkt deg altfor grovt av akevitten,
og du kan ha en kone som er mer enn daglig
ventende,
eller kjøpt et spinndyrt ur,
eller du bare går en tur,
men du blir aldri ferdig med å se
på jentene

Du kan ha blitt alvorlig syk,
eller vunnet maraton,
eller nettopp elsket med din fru
Du kan ha mistet jobben din,
eller sett en Hellig Ånd,
eller opplevd et crash i all sin gru

Ja, du kan gå så dypt, så dypt i favorittmusikken,
og du kan gå tom for alt,
bort sett fra argumentene,
og ta aller siste stikk,
eller du bare står fast i tett trafikk,
men du blir aldri ferdig med å se
på jentene

Jan Eggum vokal Bendik Hofseth tenorsax Georg Wadenius gitar Magne Tormodsæter bass Stein Inge Brækhus trommer

Innspilt i Grieghallen av Gunnar Herleif Nilsen og Håkon Gunnby. Produsert av Jørn Pedersen.
Mikset i Rainbow Studio av Jan Erik Kongshaug.

FOLK FORSØKER

Du som syns du er så viktig
har det bedre slik,
men jeg kan ikke se deg riktig
når du leker lik
de andre

Hun som skrev så rare stiler
burde vært litt kjent
Vandrehistoriens opphav smiler
for hans har faktisk hendt

Men folk forsøker
å bli så like
Det blir ikke børker
av slike
Nei se på den sære
Han vil jeg være
Du ser med en gang
Han er interessant

Den som har flest dumme venner,
virker intelligent,
Alle later som de brenner
Bare en er tent
på saken

Hun som er helt best aleine
går sjeldent i tog
Jo hun er nok bra i beina
men i hodet og

Men folk forsøker

Hypokondere dør også,
Paranoide blir også forfulgt,

Men vi kan ikke leve skjult
Så skal for oss forskjellige
Vi er jo ikke sær fordi vi vil
Helt vanlig får vi ikke til

En blir vennlig med promille,
En er best som rik
En vil bare være stille
En er full av skrik
mot verden

Noen går der andre kommer
Hør hva han har sett
Noen går i hi hver sommer
de synes det er lett

Men folk forsøker

ENSMOM ULV

Midt inni en flokk
er den alltid seg sjøl nok
Kor som helst den sitter ner,
skiller den seg ut blant fler
Slektninger har den,
men ingen makker, ingen venn,
og den tar aldri kontakt
Pelsen er tjukk, den er på vakt

Den er en ensom ulv,
på myke poter over gulv
Den er en ensom ulv,
en alt for ensom ulv

Nå Ulf går ut et sted
får han oftest sitte i fred,
og han sier ingenting,
mens det tutes rundt omkring
Nesten ingen tør
spørre Ulf om hva han gjør
Han har et hjerte tungt som jern,
og øynene er fjerne

Han er en ensom ulv

Den er ikke riktig,
ikke riktig sånn som oss
Den vil ikke ule, vil ikke ut og sloss

Kanskje Ulf er klok
Kanskje skriver han på bok
Han er kanskje bare stum,
eller kanskje er han stokk dum
Ja, det er mye vi
kan få spekulere i

når Ulf en dag ikke er mer,
og det eneste vi vet er

Han var en ensom ulv

BARE VI BLIR BEDRE KJENT

Du eneste, når eg får fortalt deg alt,
den dagen alt blir vanlig og helt normalt,
når vi tar det ut i dagslys for å se
ka det egentlig e,
imot ka eg har gjort det te
Eg skal jobbe iherdig,
og då skal eg bli ferdig
med det

Bare vi blir bedre kjent,
bedre kjent med hverandre,
kan eg få det overstått og tenke på andre
Bare vi blir bedre kjent,
då ska alt blir forandret
Gi meg bare ett døgn av din tid,
så blir eg fri

Ja, kjære, når eg får se ditt indre liv,
når du klarer å bevise at du e svært så naiv,
og at eg e den som har vært overspent,
då har nok vinden vendt
Det blir som om ingenting har hendt
Eg tror nesten eg lover
Då skal denne rus gå over

Bare vi blir bedre kjent

Ingen har fortalt deg det
Så heldig at du ikke vet
Det går ikkje en dag
Denne følelsen er sann
Livredd for å treffe deg
Gal etter å treffe deg
Eg visste ikke sånt gikk an

Du elskede, når du blir kjent med meg,
den kvelden eg får snakket ut, straight ut med
deg,
den natten eg får deg, med kjønn, kjøtt og blod
Eg e sikker no
Ja, då må du bare tro
eg lar fornuften bestemme,
då vil eg nok glemme
oss to

Bare vi blir bedre kjent

DE ANDRE

Andre slet i gruver
før ditt kunstverk kunne støpes
Andre sveiset stål mot stål
før din båt kunne døpes
Andre små på vakt
vil tas av tyv og terrorister
Andre små må gå på isen
nettopp når den brister
Andre jobber trofast for deg
i en jobb de hater
Andre jobber for deg
under stress og psykopater
Andre steller hver dag
dine gammels kjønnssorganer
Andre er din dørvakt
foran fulle bavianer

Jeg ser at du er sta og hard,
og at vi er altfor myke
Jeg vet at du består med glans
der flere av oss vil stryke
Det er klart du står et annet sted
hvis wiren skulle ryke,
og at du trener deg helt frisk
blant mange veldig syke
Du er den ene
Vi er de andre

Andre ser ikke ut
selv om de følger dine moter
Andre gjør det du har skrevet,
etter dine noter
Andre må betale
for å synge dine sanger,
og ta kjeft for dårlig sang

på dine restauranter
Andre sto modell for peanuts
mens du sto og tegnet
Andre gikk i tog for deg
i snøføyken og regnet.
Noen få ble gift med deg,
og holdt seg slank og fager
og må lese eventyr
for ungene du lager

Jeg vet jeg ikke en gang
får se litt på din dame
Jeg ser at mitt liv
aldrig ligner litt på din reklame
og at noen bare ser på,
andre er konstant på tv
eller selger ditt juggel eller din mening,
bare for å leve
Du er den ene
Vi er de andre

Andre legger alle ambisjonene til side
De har bare vekkerklokke og står opp i tide
Hundre ga jo opp å bli det
så du kunne bli det
For at en skal lykkes helt, må hundretusen lide
Du er den ene
Vi er de andre

SATANS SANG

Jeg fødtes på en rosensky,
uskyldig, snill og blek,
da himmelen var tom og ny
og jordisk liv en lek,
men min brors hus ble snart for fullt
og gjestene for mange,
så jeg ble satt i kjelleren
og omskapt til en slange
Der sitter jeg nå, natta lang,
og synger satans sang

Du lyder meg ved morgengry
i dødstrafikkens brus
Du ser din fåkelagte by,
men faller nesegrus
Du nynner i metallisk kor
de harde melodier,
som jeg, med hammeren til Tor,
har smidd i mine smier
Du trekker pusten nok en gang
og hører satans sang

Din solo er som ventet var,
en kamp for sølv og gull
De svarte notene du har
er skrevet i mitt hull
En lang konsert som mammons trell
gir håp for deg og dine
Du tror du har ideer selv,
men de er stort sett mine
Min brors musikk gjør veien lang,
men ikke satans sang

Når dagen blir til dyster kveld
glir jeg fra dur til moll

Jeg synger for ditt ve og vel
hvis du er i min vold
Jeg dikter krig og sorg og nød,
men rikdom hvis du vinner
Jeg dikter kjærlighetens død,
og gir til mannen kvinner
Han tar dem alle på sitt fang
og spiller satans sang

Når årene er sunget bort,
og stemmen din er trett,
blir takten ofte litt for fort,
og tonen mindre lett
Da venter deg en annen låt
fra orgelpipers salmer
Du tror du når den siste båt
til eviggrønne palmer,
men min bror vet at du en gang
har sunget satans sang

EN PLASS I SOLEN

Ingen røyk uten ild !
Vær en liten flamme
En makrell i et tonn sild
ser de med det samme
De skiller bukk i fra får,
og svart får fra de hvite,
en bankmann som har punkehår,
en bergenser som snakker lite,
må vite?
lite!
lite!

Finn en plass i solen,
kjenn fiende og venn
Ta en sjanse,
men gå ikke upåaktet hen
Finn en plass i solen

Som jomfru er du en av få
helt til en har tatt deg
Jeg glemmer henne jeg lot gå
og husker hun som han forlatt meg
Han som er femte hjul,
han vil alle merke,
for de ser mest på en skadet fugl,
ikke den jevne, sterke
en lerke ?
sterke!
sterke

Finn en plass i solen...

Så dum deg ut, lag protest
Si du vil forandre
Like barn de leker best,

men de speiler kun hverandre,
så er du skakk er du sær,
får du ingen make,
så hold hodet høyt, vær den du er,
så har du overtaket
taket?
overtaket!
overtaket

Finn en plass

KVINNE

Når er du kvinne
innerst der inne?
Akkurat nå
er det ute på
Når blir du damen
du så på reklamen?
Må du først bli
en god kopi?
Du leker lady for en gutt, men han
har ikke lært å spille mann
Må du leke sytten?
Du var jo nettopp tolv

Når blir du kvinne
innerst i sinnen?
Når er du hel
med kropp og sjel?
Kan du bli rypen
som tiltrekker typen?
når du ennå er
i lånte fjær?
Hvordan vet du at kjærligheten finns?
Hvordan gjøre inntrykk på en prins,
når helten din
er star i et magasin?

Når vet en kvinne
at hun er kvinne?
Når du er stor,
blir du din mor

Så spør din mor

Jan Eggum vokal, gitar Knut Reiersrud elgitar David Wallumrød flygel Audun Erlien bass Paolo Vinaccia trommer

Innspilt, mikset og produsert av Jan Erik Kongshaug i Rainbow Studio. Ekstra vokalspor med Jan Eggum hentet fra demoer innspilt av Leif Johansen i Stable studio.

ÅH ALDER

Når venner kun snakker om ting de har gjort,
og de skjønnmaler ungdommen sin
Når engasjement er i ferd med å dunste bort,
og ny innsikt ikke går inn,
Når hver en ny utfordring føles for stor,
og du e stolt av staheten din

Åh alder åh alder,
Eg vet du tar mer enn du gir
åh alder åh alder
Eg ser ikkje frem til kordan det blir

Hver kvinne du før kunne blitt så forelsket i,
ligner på en du har kjent,
Det blir flaut å flørte, forføring tar for lang tid,
for mye dårlig har hendt,
Hver babe fremstår stylet og kjedelig,
du tviler, og du blir sjeldent tent

Åh alder

Ingenting er interessant, men
du trenger sårt en sak
som du ennå kan stå bak

Du blir ikke opprørt av alle som lider
Du holder på statusen din
Du ser alltid alting fra alle slags sider,
men alt sammen sloss i ditt sinn
Du later som om du har full kontroll,
mens du ikkje vet ut eller inn

Åh alder

LYST, MEN IKKJE LOV

Du har lov å være kåt,
men du hakkje lov å gjøre noe med det,
og hvis du føler du blir våt,
får du håpe at det e ingen som kan se det,
for du er medlem av moralen,
du e part i et papir
Hvis du kjenner du blir galen
skjul det med et flir,
Det kan hende fantasiens blir for grov
når du har lyst men ikkje lov

Det e lov å danse tett
selv med andres menn og andre sine koner
Bare husk det ekkje lett
å maskere reaksjoner, ereksjoner
Du e forlovet med en pike
og har lovt å være tro
Hvis du føler blodet stige,
får du ta det litt med ro
Ta noen stive drinker og gå hem og sov,
når du har lyst men ikkje lov

Det e lov å være tent
men ikkje ta på han og hon som har tent deg,
og hvis noe først har hendt,
får du slippe taket som om du har brent deg
For det e altfor lett å falle
Du må holde hodet kaldt,
når alle flørter litt med alle,
det e klining overalt
På vei hem kjæler du alt med din kvinnes bryst
Der har du lov
Der har du lov når du har lyst

AGNES

Eg traff Agnes i niogsytti
Hon va eldre enn eg hadde trodd
Denne byen va hon født i
Denne trappen gikk hon trøtt i
Her i femte hadde hon alltid bodd
Hon sa:
"Ja, eg gikk heme. Mannen sjauet
Anton Vold va hans navn
Kver en fredag blei han tauet
Han va femti då han dauer
Han ga livet sitt på Bergen havn
Jøss vi va forelsket
men då fjerde ungen kom
snudde Anton om
og drakk pungen tom"

Ja, det ble trangt her med så mange
og jobb va støtt et problem
då ble dagene så lange
og når tidene va trange
snakket Anton om et nytt system
Hon sa;
"Han va ivrig i partiet
helt te tyskerne kom
og han var for en aktiv side
men vi handlet ikkje i tide
vi va tatt før vi fikk tenkt oss om"
I firogførti sa det pang og endte Antons nød
Nekrologen lød
Mann og far er død

Men den ble stor nok, Agnes-stammen
Ja de formerte seg fort
Unntatt hon som bor i Drammen
ble de striler, alle sammen

de fikk unger og de flyttet bort
Hon sa:
"Ja, eg kan bo her med en pleier
så kan se te meg iblant
men eg har hørt at mange seier
kommunalt e trege greier
og no vet eg at de snakker sant."

Ja eg va kun student og hon va bare pensjonist
en høstdag døde hon visst
og gården ble litt trist
syntes no eg
Hon hadde opplevd krigen og hon satt visst litt på
tross
Og sa:
"Ska vi greie oss
må vi søren sloss"

HUS FORBI

Han snakket dypt med meg en kveld
En hel kveld, mener han bestemt
Praten var god og spesiell,
og han har ikke glemt
En sånn venn- vi kunne blandet blod
Folk sa vi var mer ett enn to,
men hukommelsen min er ikke god
Eg husker det ikke no

Det gikk meg hus forbi,
men i glemsebens skjær
så har eg prøvd å minns det der
Det e noe eg knapt har bitt meg merke i
Det gikk meg hus forbi

Det var visst hon eg ville ha,
skjønt eg hadde en annen dame da,
men hon her var visst dobbelt så bra,
ja det va visst det eg sa,
at eg åt hon opp med hud og hår,
hadde ikke kjent det sånn på mange år
Ja, eg skjønner at hon har hjertesår
men du vet kordan det går

Det gikk meg....

Allting har eg oversett,
kanskje full, distre og trett
Alt er tomt.
Var du elsker eller venn?
Eg kjenner ikke deg igjen,
nei tenk så dumt dumt dumt

Det hender man tar store ord
i bruk, og skriker eller frir

Man kaller en sin nye bror,
men du vet kordan det blir

Det går meg hus forbi

UAVGJORT

Han:

Du skal trenge meg når eg trenger deg,
og hvis du går lei- så kast meg ut
Når eg har en ny dame her hos meg,
skal du ligge der med en gutt.

Hun:

Æ kommer når du ikke treng noen
Så hold du på mæ når æ vil gå
Vi kan snakke heilt ut på telefonen,
men når vi skal treffes går alt i stå

Begge:

Det er så vanskelig å planlegge,
følelser skifter fort,
Å tenke
Borte hjemme
Borte hjemme
Borte hjemme
Uavgjort

Hun:

Skukkje tenkt på dæ når du først var dradd
Æ vil elske dæ når du er der
Nå savner æ dæ,er du vekk en natt
Tør ikke være aleine her

Han:

Bedre enn tomme ord du knapt nok forstår selv,
er det å være rolig og holde munn,
for det du lokket rett ut av meg i går kveld,
holder du imot meg om en stund

Hun:

Så bare husk mæ når æ e der

Han:

Glem meg når eg e gått bort

Begge:

Tenk bare
Borte hjemme
Borte hjemme
Borte hjemme
Uavgjort

Han:

Når eg trenger ro, gjør du noe villt

Hun:

Du gir mæ kritikk når æ vil ha ros
E æ klar for fest, vil du ha det stilt

Han:

Og du vil krangle litt når eg vil ha kos

Begge:

Men når noen dør eller ber på party,
finner vi hverandre og snører oss inn.
Vi sørger og gråter eller har det artig,
tåler tap og vinning med samme sinn,
så kanskje vi to skal gå hver til sitt,
men ha en dør på klem
og tenke
borte borte borte
avgjort borte,
og så hjem

DEN INTERESSANTE

Noen slekter var friske som få,
før noen plutselig døde
I en familie av blåeste blå
var noen plutselig røde
Midt i en krets hvor fornuften er stor,
blir noen hoppende gale
og i en gjeng der ingen sier et ord,
må plutselig en holde tale
Blant alle glade må han holde seg trist
Blant pessimister må han bli optimist
Blant de presise må han støtt være sist,
for det er han som er

den interessante - han som vet
Han har en sot integritet
Han ser alltid ut som om han bærer en
hemmelighet

Blant de som syns det er syndig med sprit,
blir noen fryktelig våte.
og der du tror at kvinner flest er frigid,
blir noen temmelig kåte
Far har sagt kommunismen var god,
så han blir glad i de rike
Hans mor har slitt for å få han tro,
så han blir glad i å svike

En blant de dumme som vil være så flink,
han kan ikke bomme, han må alltid få blink
Se han som alltid sier nei til en drink
på lørdager

Den interessante, han vet mest
om hvor cappucinoen er best
Den interessante kommer alltid seint til festen

Den interessante, med et glis,
bak en så interessant avis,
mumler han noe lavt om helgen i Paris

Han vil de hvite får skal tro han er svart
Han vil de seine skal få se han har fart
Han vil de treige skal forstå han er smart,
og at han er unik

Den interessante passer på
om der er øyne på han nå
Den interessante er så kul at han knapt kan gå

Den interessante

JEG MÅ HA DET

Jeg tenker på det når jeg våkner,
og rett før jeg sovner inn
Jeg vet helt klart det sokner
til skader på mitt sinn
Det er som jeg kan besvime,
hvis jeg ikke får en dag
Det er i min tanke hver time
Bare EN smak, ETT behag
Jeg må ha det
Må bare ha det
Jeg må ha det

Jeg har prøvd det aller meste,
men ingenting er som det
Men det er knapt nok til det beste,
siden det aldri gir meg fred
Jeg kan avstå fra det til tider,
men da bygger det seg opp
Jeg lengter og jeg lider
Abstinens i sjel og kropp
Jeg må ha det

Jeg tror jeg klarer meg foruten,
men så får jeg snuten i det
og får en kraftig sprekk
Det er da jeg vet jeg er avhengig
Det jobber på spreng i meg
Jeg får det aldri vekk, aldri vekk

Så vandrer jeg rundt i mengden,
besatt av en usynlig makt
Jeg skammer vel meg i lengden,
og jeg går som jeg var på vakt
Når jeg vet at jeg bare kan få det ,
prøver jeg alltid litt

Hvis alle de rundt meg så det,
ville de vel tenke sitt
Han må ha det

HVOR LYDIG KAN MAN BLI

Kjære soldaten, du gikk rundt ifjor
uten å krølle uniformen
I år er du ufør, for angst din bor
et sted i Afghanistan
Tett ved en landsby lå et lite hus
Ut fra et vindu lød musikken,
men nå er det stille, for latter og prat
ble stanset av en granat

Man sier: En ansatt følger sin sjef
adlyder blindt,
blir aldri sint
Man sier: Gjør jobben, og drep dem og gå
Du har ingenting å si,
men hvor lydig kan man bli?

Kjære minister du sto frem i går
og sa: Vi har gutta. Hvor er krigen?
Å jo du kan velge, kanskje i vår
er du i Syria
Gater i fåke mens morgenens gryr
våkner til tusen demonstranter
Dagen er ung, stemmer roper fyr
Militisen blir ville dyr

Man sier: En sjef må kjenne sin plass,
tjene sitt land,
stå som en mann
man sier: Det er enten dem eller vi,
og så lar man dem få svi,
men hvor lydig kan man bli

Spreng ham i luften, han er en aktivist,
sympatisør, revisjonist
Skyt hodet av ham, han er en ekstremist,

med i parti eller kun anarkist
Heng dem nå, før de blir flere
kontrarevolusjonære
Bomb dem nå, før de får bomben selv,
for den er terrorist og kriminell,
som ikke er på vårt parti
Så lydig er vi

Kjære regjering du talte i går
om troskap mot USA og Nato
Tør du å skryte av fremtiden vår,
og kjøpe en ny rakett?
I horisonten lå det en by
Dagen var varm og unger badet
Fra en blå himmel kom noe stort
Flygerens jobb var gjort

Man sier:
Beskjed fra høyeste hold
Vi har kontroll
med nødvendig vold
Man sier:
Vi vil ha fred i vår tid,
derfor oppruster vi
men hvor lydig kan man bli

FRELSE VERDEN

Då eg va tolv, var mine helter langveisfra
Eg skjønte knapt nok ka de sa,
men eg skjønte at de va store og at de
sang så bra
Men eg ble tjue år og skrev sanger sjøl og eg så
at vi var like utenpå,
så eg trodde at vi va like inni og,
og eg ble sint, og eg ble best,
og alt eg sa, skulle gjelde for folk flest,
så eg tok frem gitaren min
på restaurant for første gang
for eg ville frelse verden med en sang

vil eg prøve å frelse verden,
Eg vil prøve å frelse verden med en sang

Ja, tiden gikk, og mange visste kem eg va
De skjønte knapt nok ka eg sa,
men noen ga meg pris og sa at eg
skrev så bra
Først ved tredve falt eg fra min grønne gren
då eg skjønte at mer enn en
faktisk ikkje syntes at eg va så suveren,
for det var ut med nei og inn med yes
og for folk flest var eg først og fremst et fjes,
men eg dro med gitaren min fra restaurant til
restaurant
for eg ville frelse verden med en sang

Tiden går, å ja, men eg gir ingen fri
De kan meg utenat, tror de:
Kem eg e, kordan eg synger og ka eg vil si,
så hver kveld så må eg gjøre en kro til min
og sloss mot disco og ståk og vin
og håpe på at litt av budskapet går inn,
og eg blir sint, og eg blir best,
og eg vil tro at eg når frem med min protest,
så når eg tar gitaren min for n-te gang på restau-
rant,

DU LILLE BASTIAN

I et evig verdensrom
venter mang en mulig pode
på at noen skal si: kom,
vær velkommen til vår klode
Det vi burde visst alt om,
vi kan nesten ikke tro det,
for du lyser mot oss som
om du var jord og himmel skapt i en

Selv i livets maskespill
vet vi en ting innerst inne:
At vi alltid har vært til
og at vi aldri vil forsvinne

Du lille Bastian
ligger i en kurv og sover
din søte blund,
men om en stund
er denne blunden over
Du lille Bastian
Livet er en lek med roser
Først tornestikk,
så jenteblink,
så et eget barn som koser.
Du blunder slik,
men våkner med et skrik

Du lille Bastian
sover med en hånd bak øret
En lubben hånd,
den hviler sånn,
men den får vel nok å gjøre,
for du skal bli en mann,
og du kan komme ut og kjøre.
Velger du gå,
eller å slå ?
Lar du deg lett forføre ?
Så lite som vi vet
om din personlighet

Jan Eggum vokal, gitar **Bergen Filharmoniske Orkester** dirigert av **Lars Erik Gudim**

Arrangert av Gaute Storaas. Innspilt i Grieghallen av Gunnar Herleif Nilsen og Håkon Gunnby. Produsert av Jørn Pedersen. Mikset i Rainbow Studio av Jan Erik Kongshaug.

ALL TEKST OG MUSIKK AV JAN EGGUM.

Mastering av Chris Sansom, Propeller Mastering.

Cover av Mats Andersen.

Foto av Åse Holte.

Produksjonen er støttet av Fond for utøvende kunstnere og Fond for lyd og bilde.

GRCD 4354

NOFGG1154010 – NOFGG1154200

info@grappa.no
www.grappa.no

© 2011 Grappa Musikkforlag
® 2011 Grappa Musikkforlag